

Fernando Magellan

Primul explorator care
a traversat Oceanul Pacific

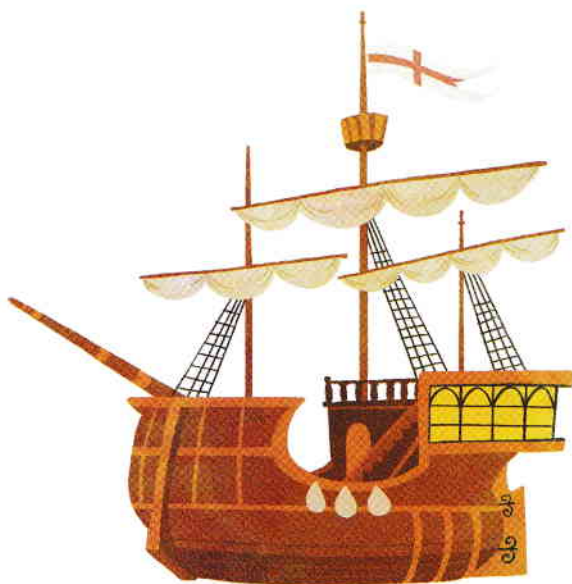
Micii mei
EROI

Te-ai întrebat vreodată ce este dincolo de linia orizontului?

Eu o făceam mereu și îmi imaginam tărâmurî minunate. Să reflectez asupra vieții și să explorez locuri necunoscute, cam asta am făcut toată viața mea.

În perioada în care am trăit (cu aproape cinci sute de ani în urmă), navigatul în apele oceanelor era o aventură cu mult mai periculoasă decât astăzi. Totuși, întotdeauna a existat cineva dispus să riște totul ca să ajungă cât mai departe, să găsească un nou traseu spre locuri îndepărtate sau, pur și simplu, să trăiască o viață palpitantă. Eu am fost unul dintre aceștia. Țelul meu era să fac înconjurul lumii pe calea apelor, lucru pe care nu-l făcuse nimeni până atunci. Călătoria a fost lungă, grea, periculoasă și, chiar dacă eu nu am reușit, unii dintre tovarășii mei au făcut-o. Dacă îți place aventura și vrei să știi cum am reușit, însoțește-mă în această călătorie.

Iată povestea mea.

Mă numesc Fernando Magellan și m-am născut în 1480 la Sabrosa, un satuc din nordul Portugaliei. Când aveam 10 ani, părinții mei au murit, iar regele Ioan al II-lea al Portugaliei m-a primit la curtea lui. Și uite așa am devenit paj al reginei Eleonora.

La curte am avut ocazia să îi cunosc pe marii eroi naționali, care nu erau războinici, ci navigatori. În saloanele palatului se ascultau povești minunate despre corăbii, oceane, teritorii îndepărtate și comori nemaipomenite. **Tocmai începuse era marilor descoperiri geografice:** Cristofor Columb ajunsese de curând pe continentul american, și eu ascultam fermecat istoriile exploratorilor spanioli și portughezi care ajunseseră pe tărâmurii necunoscute.

- Maiestate, flota noastră s-a întors cu bine din Insulele Capului Verde.

- Excelent! Spuneți-mi, cum sunt pământurile de acolo?

- Ah, Maiestate, sunt cele mai fertile care s-au văzut vreodată. Acolo cresc foarte multe plante pe care europenii nu le cunosc. Însă călătoria până acolo a fost plină de pericole. Oceanul ne rezervă mereu câte o surpriză.

În timp ce ascultam astfel de discuții, visam ca într-o bună zi să pot explora lumea de pe o corabie mare.

Câțiva ani mai târziu, în 1505, am și avut această ocazie. Regele Portugaliei a hotărât să-l trimită pe căpitanul oștilor, Francisco de Almeida, în India, să se ocupe de pământurile cucerite de Portugalia și să le apere de atacurile altor popoare. M-am alăturat și eu expediției.

Am rămas în subordinea lui ani de zile, am luat parte la luptele duse împotriva celor care voiau să pună stăpânire pe teritoriile noastre, am fost rănit în luptă, am cucerit pământuri noi, am devenit faimos și am fost răsplătit cu fel de fel de comori. **Cel mai mult îmi plăcea să călătoresc pe mare**, dar, pe atunci, ca să poți participa la marile expediții trebuia să fii oștean și să iei parte la bătălii.

